

Gdańsk, 28 lutego 2025

Wojciech Bartoszyński
ul. Storczykowa 10/12
80-177 GDAŃSK

**Dowódca Generalny
Rodzajów Sił Zbrojnych**
ul. Żwirki i Wigury 103/105
02-089 Warszawa

za pośrednictwem:

**Szefa Biura Hydrograficznego
Marynarki Wojennej**
ul. Jana z Kolna 8b
81-301 Gdynia

ODWOŁANIE

Na podstawie art. 127 k.p.a. odwołuję się od decyzji 140/BHMW/2025 Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej z 21 lutego 2025, odmawiającej mi zgody na ponowne wykorzystanie informacji sektora publicznego.

Uzasadnienie

Skarżona decyzja organu, jako podstawę podjęcia, wskazuje „*pkt. 4.1, pkt 5, pkt. 7 Umowy dwustronnej między Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej a Norweskim Urzędem Kartograficznym, Służbą Hydrograficzną (NHS) dot. Prowadzenia Regionalnego Centrum Koordynacyjnego dla Elektronicznych Map Nawigacyjnych (RENC) z dnia 3 grudnia 2013 r, oraz pkt, 1. Załącznika I do wyżej wymienionej Umowy*”.

Umowa ta **nie może** być podstawą podjęcia decyzji przez organ, nie jest ona bowiem *ratyfikowaną umową międzynarodową*, ani żadnym innym źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 87 oraz art. 88 Konstytucji.

Organ przywołuje także zapisy *Rezolucji IHO 1/1997*, która to – z tych samych przyczyn co umowa – nie może być podstawą podjęcia decyzji odmownej.

Powołane przez organ w związku z zapisami umowy dwustronnej BHMW–NHS przepisy ratyfikowanych umów (będące źródłem prawa) to następujące normy prawne:

Art. II (b) Konwencji o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej (IHO):

Artykuł II Organizacja będzie posiadać charakter konsultacyjny i techniczny. Celem Organizacji będzie:

(b) Ulepszanie globalnego pokrycia, dostępności i jakości danych hydrograficznych, informacji, produktów i usług oraz ułatwianie dostępu do takich danych, informacji, produktów i usług;

Pravidło 9 rozdziału V Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS):

Prawidło 9 Służby hydrograficzne

1. Umawiające się Rządy powinny zapewnić zbieranie i przetwarzanie danych hydrograficznych oraz publikowanie, rozpowszechnianie i uaktualnianie wszelkich informacji nautycznych niezbędnych dla bezpiecznej nawigacji.
2. Umawiające się Rządy powinny, tak dalece jak jest to możliwe, współpracować w prowadzeniu w najbardziej dogodny sposób następujących służb nawigacyjnych i hydrograficznych pomagających nawigacji, w szczególności w celu:
 - .1 zapewnienia, że pomiary hydrograficzne są, tak dalece jak to możliwe, przeprowadzane odpowiednio do wymagań bezpiecznej nawigacji;
 - .2 przygotowania i wydawania w miarę potrzeb map nawigacyjnych, locji, spisów świateł, tablic pływów i innych wydawnictw nautycznych spełniających potrzeby bezpiecznej nawigacji;
 - .3 publikowania wiadomości żeglarskich celem utrzymania możliwie najbardziej aktualnych map nawigacyjnych i publikacji;
 - .4 utrzymywania systemu zarządzania danymi wspierającymi te służby.
3. Umawiające się Rządy powinny zapewnić możliwie największą unifikację map i wydawnictw nawigacyjnych oraz uwzględniać, kiedy to tylko jest możliwe, odpowiednie międzynarodowe rezolucje i zalecenia.
4. Umawiające się Rządy powinny skoordynować do najwyższego możliwego stopnia swoje działania w celu zapewnienia, że informacje nawigacyjne i hydrograficzne będą powszechnie, tak dalece jak to możliwe, dostępne terminowo, będą wiarygodne i niedwuznaczne.

Jak więc widać – **żaden** z przywołanych przez Organ przepisów nie daje podstaw do ograniczenia prawa do ponownego wykorzystywania wnioskowanych informacji sektora publicznego, czego wymaga blankietowy art. 6 ust 3. Ustawy o ponownym wykorzystaniu informacji sektora publicznego z 25 lutego 2016 (p.w.i.s.p.). Odmowa jest wręcz **wprost sprzeczna** z przywołanym przepisem konwencji IHO postulującym ułatwienie dostępu (poprawę dostępności) do danych hydrograficznych. Przywołany przepis Konwencji SOLAS dotyczy zaś Rządów państw-sygnatariuszy, a nie obywateli czy organów.

Wskazać należy, że Organ z jednej strony stara się dowieść, że ponowne wykorzystanie wnioskowanych przeze mnie danych jest niedozwolone. Z drugiej zaś sam **wielokrotnie** udostępniał i udostępnia te same (i takie same) dane wielu instytucjom zarówno państwowym jak i firmom prywatnym jak: [Straż Graniczna](#), [SAR](#), [Instytut Morski Gdańsk](#), [Politechnika Gdańska](#), [Politechnika Wrocławska](#), [MIR Gdynia](#), [UM KSBŻ](#), [UM WPM](#), [Akademia Morska Gdynia](#), [UŻŚ Szczecin + PRISKAL](#), [Politechnika Gdańska](#), [Astri](#), [Forkos](#), [RZGW Szczecin](#), [Akademia Morska Szczecin](#), [Uniwersytet Morski Gdynia](#), [Jeppesen](#), [Seapilot](#), [Magic Instinct Software](#), [Renate Rosner Consult](#), [Garmin](#). Logicznie wnioskując, jeśli istniałaby regulacja uniemożliwiająca takie wykorzystanie, Organ by ją łamał.

Postępowanie Organu polegające na wyrażaniu zgody na ponowne wykorzystanie informacji przez jednych, a zabranianie tego samego innym, jest sprzeczne z szeregiem przepisów: od art. 8. 1. ustawy o p.w.i.s.p: „*Podmiot zobowiązany w porównywalnych sytuacjach udostępnia lub przekazuje informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania na takich samych zasadach*”, przez art. 8 KPA, dotyczącym równego traktowania podmiotów, aż do art. 32 Konstytucji zapewniającego równość wobec prawa i zakazującego dyskryminacji.

Trzecia już decyzja organu **nadal nie wskazuje** skonkretyzowanej podstawy prawnej jej podjęcia. Wskazanie podstawy prawnej jest obligatoryjnym elementem każdej decyzji, co wyraźnie zostało uregulowane w przepisie art. 107 § 1 pkt 6 oraz § 3 k.p.a.

Organ nie wskazując skonkretyzowanej podstawy prawnej decyzji, ponownie ignoruje prawomocny wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 9 lipca 2024, sygn. akt.

[III OSK 2711/22](#) uchylający pierwotną decyzję organu z dnia 1 września 2021, właśnie z powodu braku wskazania w niej skonkretyzowanej podstawy prawnej. Organ lekceważy także decyzję *odwoławczą* DGRSZ nr 1/OP/2025 z 16.01.2025 uchylającą poprzednią (drugą) decyzję Organu w tej sprawie, także z powodu braku wskazania podstawy jej podjęcia.

Wobec niewskazania w decyzji prawidłowej podstawy prawnej, analiza uzasadnienia decyzji, opartego przecież na podstawie chybionej (nie będącej prawem), mija się z celem. Zaznaczyć jednak muszę, że uzasadnienie owo zawiera szereg niedopowiedzeń, przeinaczeń, nieprawd, a także wskazuje na niezrozumienie działania polskiego systemu prawa, z zasadą praworządności na czele.

Organ stara się stworzyć wrażenie, że przez swój wniosek będę ingerować w system tworzenia i dystrybucji WEND, sugerując zagrożenie dla integralności danych WEND czy wręcz dla bezpieczeństwa żeglugi. Wniosek mój nie dotyczy jakiegokolwiek dostępu do systemu dystrybucji w ramach WEND. Wniosek i otrzymane w jego wyniku informacje sektora publicznego – w żaden sposób w światowy system map ENC i jego kanały dystrybucji nie ingerują i nie mają na nie wpływu. Dokładnie tak dzieje się np. z mapami ENC wód USA – które są dostępne w światowym systemie dystrybucji WEND (poprzez RENC) oraz – mimo to – także niezależnie w formie plików S-57¹. System WEND nie zakłada swojego *monopolu*, a jedynie *powszechność* i *dostępność*. Nie ma tu żadnego konfliktu!

Obowiązek Organu dostarczania polskich ENC do systemu WEND nie pozbawia mnie prawa do ich ponownego wykorzystywania! Dokładnie tak, jak obowiązek sprawozdawczy Organy w stosunku do GUS (np. o liczbie zatrudnionych) nie pozbawia mnie prawa do uzyskania dostępu do tej informacji bezpośrednio od Organu.

Wobec powyższego, ponieważ Szef BHMW skarżoną decyzją po raz kolejny naruszył przepisy postępowania, na podstawie art. 136 § 2 k.p.a. **wnoszę** o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego przez Dowódcę Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych (organ odwoławczy) w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Proszę też Organ, oraz Organ Odwoławczy, o doręczanie pism w sprawie zgodnie z przepisami ustawy z 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045, 1841) – niniejsze odwołanie wysłałem tą drogą.

¹ np. ze strony: <https://www.charts.noaa.gov/ENCs/ENCs.shtml>